

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

جَهَادُ عَدُوْكَ وَ عَدُوْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
أَمِينٌ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

ترجمه:

بارالها! آن چنان که امور پیامبران و رسولان خود را سامان بخشیدی، فرج بنده و جانشینیت (امام زمان) را به سامان برسان او را به واسطه فرشتگان محافظت کن و به کمک روح القدس دربار خود تأیید فرما.

(خداؤند!) از پیش رو و از پشت سرش حفاظی قرار ده تا او را از گوند هر بدی در امان دارند و (به عنایت خویش) هراس او را به آرامش مبدل ساز که او تو را می پرستد، بدون این که چیزی را شریک تو قرار دهد.

(کریما!) احدی از بندگانست را بر ولی خودت مستولی نفرما و او را بر جهاد و مبارزه با دشمنت و دشمنش مأذون دار و مرا از جمله یارانش مقرر فرما. به درستی که تو بر هر چیزی توانایی. به حق مهربانی ات ای مهربان ترین مهربانان.

اشاره:
غاایت اصلی این تحقیق، مروری منصفانه و واقع بینانه بر ارتباط دو مفهوم مهدویت و دموکراسی است و اشاره ای است به این که آموزه مردم سالاری دینی به عنوان نمادی از تمدن اسلامی با محوریت حکومت مردم بر مردم بر پایه معیارهای شرع، خود زاییده تفکر مهدویت است.

این مقاله با تحلیل آن چه اخیراً در این باره مورد مباحثه متاخران علمای موضوع بوده و با افزودن اندیشه های مخالفانی که مبنی بر پردازش نظریات و بیهودگیری عمده از شاخص های عقلی شکل گرفته است، سعی دارد با ترسیم چهره ای شفافتر از تقابل دو مفهوم مهدویت و دموکراسی، ارتباط منطقی بین این دو محور متقابل را به واسطه همه پارامترهای مؤثر بر هر دو، در قالبی پذیرفتگی و معقول تبیین کند.

برای مصادره واژگان دینی و فرهنگ مهدویت تلاش بی حاصلی است که هرگز نمی تواند سایه ای بر آفتاب ولایت مهدوی بیاندازد.

۳. لیبرال - دموکراسی؛ شعار بنیادین غرب در تئوریزه کردن حکومت جهانی است که در یک نگاه به آزادی های دموکراتیزه و تکثرهای لیبرالیزه می انجامد و بیش از هر چیز پراکندگی و از هم بریدگی ملی و جهانی و انسانی را در پی دارد؛ عواملی که انسجام لازم برای برپایی حکومت جهانی را به هم می زند.

۴. بیداری جهانی؛ مؤثث ترین عامل بازدارنده جوامع جهانی از گرفتار آمدن به دام ترفندهای غرب و مانع تحقق آرمانها و خواسته های ناحق و ظالمانه غرب خواهد بود.

۵. اتحاد و انسجام جهانی در پرتو ایمان به خداوند رمز ماندگاری و استواری جهان انسانی در برابر دیسیسه های غرب به شمار می رود. تعالیم انبیاء الهی بیانگر این حقیقت است که همواره انسجام بهتر از پراکندگی و توحید بهتر از چندگرایی مؤثر واقع می شود.

۶. آشفتنگی غرب در پی اصرار بر تحمیل نظم نوین جهانی ساخته و پرداخته خود در رویارویی با پاسخ منفی جهان، بیشتر و افزونتر خواهد شد.

۷. شکست اردو گاه سیاسی - فرهنگی غرب موجبات بی اعتباری جهانی را برای غرب به ارمغان خواهد آورد.

۸. فرجم خواهی غرب تنها در گرو ایمان به خداوند و پذیرش ولایت الهی و حکومت ولی خداوند بر روی زمین است که تسليم شدن در برابر آن به غرب عزت و شخصیت خواهد بخشید؛ حقیقتی که تاکنون غرب به مفهوم مصطلح سیاسی، از آن هیچ بو و بهره ای نبرده است.

اللَّٰهُمَّ أَصْلِحْ عَبْدَكَ وَ خَلِيفَتَكَ بِمَا أَصْلَحْتَ
بِهِ أَنْبِيائَكَ وَ رَسُلَكَ وَ حَفَّهُ بِمَلَائِكَتَكَ وَ
أَيَّدَهُ بِرُوحِ الْقَدْسِ مِنْ عَنْدِكَ وَاجْعَلْهُ مِنْ
بَيْنِ يَدِيهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ رَصِدًا يَحْفَظُونَهُ مِنْ
كُلِّ سُوءٍ وَ أَبْدَلْهُ مِنْ بَعْدِ حَوْفَهُ أَمْنًا يَعْبُدُكَ
لَا يُشَرِّكُ بِكَ شَيْئًا وَ لَا تَجْعَلْ لَأَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ عَلَى وَلِيْكَ سَلَطَانًا وَ أَذْنَ لَهُ فِي

(ص)، امامت‌دارانی منصوب از جانب حق، وظیفه رهبری خلق را بر عهده داشته‌اند که چون وارث صاحب وحی هستند، باید بر علمی که آن حضرت از آن برخوردار بوده و به ابزار وحی و با وجه لدنی، آن را یافته است، تمام و کمال، واقف باشند تا بتوانند از آن صیانت کنند و کثری‌های و کرج روی‌ها را در حساس‌ترین دوران، یعنی دوره‌های آغازین محرومیت جهان اسلام از پیامبر اعظم(ص)، به راستی بگرایانند. این

موضوع شفاف، به مزاج برخی روشن‌فکران مذهبی‌نما و عالم‌نمایان بی‌عمل، خوش‌نیامد و آن را به مثابه بی‌اعتقادی جامعه مهدی‌گرا و امامت‌محور به ختمیت و حتی تعمیم مفهوم حکومت‌های دیکتاتوری‌مآب به چنین الگوی حکومتی دانستند. غافل از این‌که این امر صد البته با خاتمتیت پیامبر منافقانی ندارد؛ زیرا هر چه هست، به واسطه پیامبر اکرم(ص) است و امامان حافظانند، نه دریافت‌کنندگان و شارحانند، نه شارغان. آن‌چه از علوم الهی نزد ائمه‌هی موجود است، همه از وحی بر پیامبر است و علم بیشتری پس از ایشان بر کسی نازل نخواهد شد.

از نظر دیگر، آموزه امر به معروف و نهی از منکر از جمله شاخص‌های اصلی دینی و تأکید مضاعف یافته در جامعه شیعی است. حضور این آموزه در تمامی دوران‌ها از نخستین شارح بر حق دین بنوی و پدیدآورنده

مفهوم مهدویت به معنای زلال آن با تکیه بر انتظار واقعی و سازنده جامعه و اعتقاد به این که منتظر مصلح، خود باید صالح باشد. مرتبه والاتری از مردم‌سالاری را ارائه تمامی حاکمان و تأیید می‌کند.

صاحبان علم و ناعاملان به آن نیز در همین جهت شکل می‌گردند، آن است که نظام مبتنی بر مهدویت، تکلیف‌اندیش است، نه حق‌اندیش. از جمله شواهدی که به نادرستی

و مبتنی بر غرض، بر این موضوع اقامه می‌شود، این است که معتقدان به مهدویت و حکومت ساختاریافته بر این اساس معقدنده که حکومت، حق فقیهی است که به نیابت

از امام غایب و با برخورداری از امتیازات و اختیارات او، تکلیف را برای همگان تعیین کرده و بر اساس شریعت و با تأکید بر اعتقاد به مهدویت در نقوس، اعراض و اموال مسلمانان از دستبرد بیگانگان مصون می‌دارد و سفینه جامعه اسلامی را با نسیم ولایت به ساحل هدایت می‌رساند.

تصویف روی کرد حکومت مهدویت‌مدار با عبور از لایه‌های سطحی مذهب و بررسی شوالدهای ارزش‌مند نظام اسلامی، مشخص می‌شود که نظام فقهی، بر اساس حفظ حقوق آحاد جامعه و سفارش یکایک افراد به رعایت این حقوق

بنا نهاده شده است. داروی شفابخش حق، از جمله دست‌مایه‌های اصلی نظام مهدوی محور است و تن درستی و چالاکی اجتماعی، تنها یکی از میوه‌های شجره طیبه‌ای است که بر پایه حفظ حقوق آحاد جامعه و تکیه بر عدالت بنا شده است. تأکید بر محفوظ داشتن حقوق فرد فرد جامعه است که توازنی مطابع و مطلوب میان حق و تکلیف برقرار می‌کند. این وضعیت بر آرمان معقولانه اندیش ورزانی منطبق است که به سادگی و تنها با حذف غرض ورزی‌ها و جانب‌داری‌های سیاسی در هر دوره‌ای، استخراج مردم‌سالاری از متن تعلیمات اسلامی را ممکن کرده‌اند. به نظر شیعه، پس از دوران نزول این احکام و تبیین آنها به وسیله پیامبر اکرم

آن‌چه در دیدگاه نخست، لزوم پرداختن به چنین مباحثی را مطرح می‌سازد، پای‌بندی ویژه قشهرهای گوناگون جامعه اسلامی (به‌ویژه شیعی) اعم از عوام و خواص به مهدویت از یک سو و ترویج شیوه حکومتی مردم بر مردم از سوی رهبران سیاسی جامعه و تبدیل آن به یک الگوی آزموده و پاسخ‌گو به نیازهای اجتماعی مردم از سوی دیگر است. القای اشتباه تفکر وقت بودن ساختار هر حکومتی پیش از ظهور یک رهبر آسمانی و اعتقاد به ناکافی بودن این منجی موعود، سیمایی از مهدویت است

نظام فقهی، بر اساس حفظ حقوق آحاد جامعه و سفارش یکایک افراد به رعایت این حقوق بنا نهاده شده است.

شاید بر پایه برخی جناح‌بندی‌های غیرعلمی و مذهبی مطرح شده است که بی‌شک، علمای خاموش در هر دوره‌ای از آن بازخواست خواهند شد.

قابل ظاهری دو مفهوم مهدویت و دموکراسی

بر اساس آموزه‌های دینی به‌ویژه با تکیه بر شریعت تشریح شده در شیعه، تمدن اسلامی، تمدنی فقه‌محور است و اساس بحث، تشخیص فاصله احتمالی از فقه‌سالاری تا دموکراسی است که محور اصلی آن را قانون‌سالاری تشکیل می‌دهد. مروری بر قوانین جاری در جوامع شیعی نشان می‌دهد که مسلمانان به رعایت قانون و مقررات در حیات فردی و جمعی خود، خوگرفته‌اند و با قانون‌سالاری آشنا هستند. در این میان، آن‌چه به ظاهر دو مفهوم مهدویت و دموکراسی مبتنی بر آزاداندیشی و حق‌محوری را متضاد و جمع‌ناشدنی جلوه می‌دهد و تلاش مژواره برخی

دموکراسی و آنچه الگوها و نسخه‌های غربی آن برای چنین جامعه‌ای به ارمغان می‌آورند و در عین حال، گستاخانه آن را با آموزه‌های دینی بهویژه شیعی معارض می‌دانند، برتر و کامل‌تر است و به یقین، تضمینی پذیرفتی و معقول برای سعادت همه جانبه برای جامعه بشارت می‌دهد. اعتقاد به مهدویت نه تنها جامعه را از یک الگوی مناسب حکومتی دور نکرده، بلکه راه را برای تحقق چنین حکومتی هموارتر می‌سازد و فراتر از آن، زمینه را برای ایجاد جامعه‌ای مبتنی بر محبت و نه فقط تمسک جسته به قوانین بی‌اعطاف بشری، فراهم می‌کند.

زدن دست رد به سینه آورندگان الگوها و نسخه‌های غربی و غیرپاسخ‌گوی دموکراسی - که با درایت ستودنی اندیش ورزان دل‌سوز و متهد جامعه کنونی به یمن هوشمندی عمومی حاصل شده از اعتقاد راستین به مهدویت رخ داده است - زمینه را برای تعریف و تدوین یک الگوی حکومتی پویا و دین‌دار و متکی بر آموزه‌های مهدویت و در عین حال دربرگیرنده تمامی نقاط قوت یک ساختار مردم‌سالاری راستین آماده می‌کند. برقراری ارتباط محب و محظوظ و مرید

و مراد میان آحاد اثرگذار جامعه از یک سو و رهبر سیاسی و مذهبی جامعه - که به استناد مطالب پیش‌گفته، تفکیک‌ناپذیر خواهد بود - از سوی دیگر، شرایط را برای تحول جامعه و حرکت آن به سوی ره‌آوردهای جامعه‌ای مهدویت‌دار، بیش از پیش آماده می‌کند و شتاب سیر در این راه را دو برابر خواهد ساخت. برای دست‌یابی به این نتیجه‌ها، جامعه مهدویت‌دار

زدن دست رد به سینه آورندگان الگوها و نسخه‌های غربی و غیرپاسخ‌گوی دموکراسی زمینه را برای تعریف و تدوین یک الگوی حکومتی دین‌دار و متکی بر آماده می‌کند.

نظمی که نتیجه قطعی اعتقاد به مهدویت است، بی‌شك، تسری حکومت مردم بر مردم با مناسب‌ترین شکل و ملموس‌ترین وضعیت، ایجاد می‌شود و ضمن ارزش نهادن به آموزه‌های دینی و شیعی، میان ریشه این نوع مردم‌سالاری دینی - که همان مهدویت است و ثمره آن که همان گویاترین نوع مردم‌سالاری است - هیچ‌گونه تعارضی وجود ندارد.

اعتقاد به مهدویت نه تنها جامعه را از یک الگوی مناسب حکومتی دور نکرده، بلکه راه را برای تحقق چنین حکومتی هموارتر می‌سازد و فراتر از آن، زمینه را برای ایجاد جامعه‌ای مبتنی بر محبت و نه فقط تمسک جسته به قوانین بی‌اعطاف بشری، فراهم می‌کند.

بر حق به حکم عقل و شرع، راه را برای ارائه نظریه‌های عموم باز نهاده‌اند، گواهی بر پوشالی بودن نظریه تناقض مهدویت با مردم‌سالاری است.

این رفتار شفاف و توصیه بی‌لفافه دین و به طور اخص شیعه است که «کُلُّکم راع و کُلُّکم مسئول عن رعیته» و این آموزه، نهایت دعوت عمومی به بیان عقاید است که نه تنها با مردم‌سالاری در

تعارض نیست، بلکه از ارکان این مفهوم و انگیزه‌های اصلی و اضعان آن در جامعه است و از اهداف ترسیم شده برای چنین الگوی حکومتی به شمار می‌رود.

مردم‌سالاری دینی؛ ثمره مهدویت
مفهوم مهدویت به معنای زلال آن با تکیه بر انتظار واقعی و سازنده جامعه و اعتقاد به این که متظر مصلح، خود باید صالح باشد، مرتبه والاًتری از مردم‌سالاری را ارائه و تأیید می‌کند. اعتقاد به ظهور منجی آسمانی که در شیعه در قالب مهدویت رخ می‌نمایاند، در حقیقت، با شایسته‌سالاری سازگار است و غایت و هدف وضع مردم‌سالاری در یک جامعه را نشان می‌دهد.

با اعتقاد به چنین ساختاری و دنبال کردن تحقق واقعی چنین حکومتی، ضمن تمسک به آنچه به عنوان موهبت دین و ارمغان تشجیع‌کننده دین برای جامعه ملت‌ها به همراه می‌آید، اعتقاد به مهدویت، زمینه‌ای برای هدایت جامعه به سوی ساختار موعود خواهد بود. در این مسیر، با تعمیم دین و نفوذ آن به شریان‌های جامعه، ضمن احساس مسئولیت آحاد مردم به عمل کرد سیستم حاکم و شریک‌دانستن خود در پی‌آمدها و دست‌آوردهای حکومت که در واقع، جزئی از بدنه جامعه و حتی پاسخ‌گوئی‌ترین بخش جامعه نیز خواهد بود، نظام مردم‌سالاری، مبتنی بر آموزه‌های دینی شکل خواهد گرفت. در چنین

حکومت محبت؛ حاصل حکومت مهدویت‌دار

با نهادن شدن اعتقاد سازنده و اثرگذار به مهدویت و ایجاد اعتقاد فرگایر به لزوم اصلاح در نفس و تعییم آن به دیگران - که از جمله بهره‌های ثابت شده حکومت مهدویت‌محور است - به تدریج، ارتباط بر پایه قانون که از مردم‌سالاری دینی به درستی شکل گرفته است، جای خود را به ارتباط بر پایه محبت خواهد داد. طی این

طریق، جز از راه تعییم اعتقاد به مهدویت به ضمیر درونی انسان‌ها و بیدارکردن حس دگردوستی و ترجیح دیگری بر خود می‌سر نیست و این حاصل نخواهد شد مگر این که مهدویت‌داری در جامعه مردم‌سالار با تقویت جنبه دین‌داری و تمکن به شاخصه‌های شریعت، نهادنی شود.

در چنین نظامی، هر یک از آحاد جامعه، جایگاه خود را برای سیر عمومی به سوی تکامل می‌شناسد و بر اساس قابلیت‌ها و انگیزه‌های حاکم، مناسب‌ترین روش برای یاری رساندن به دیگران و خود را در سیر به سوی تکامل می‌باید. این الگوی حکومتی و ساختار اجتماعی، بارها از مفهوم عام